

OBŻYWIENIE (13) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w ob-); końcowe e prawdopodobnie pochylone (Calep 1 r. -ę).

sg *N* obżywienié (2). ◊ *G* obżywieniã (1). ◊ *D* obżywieniu (5). ◊ *A* obżywieni(e) (4). ◊ *I* obżywieniem (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Pokrzepienie, posilenie; pokarm; foculum, nutrimentum *Calep* (10) : Nutrimentum – Obziwienie. *Calep* 710b, 426a.

Wyrażenie: »obżywienie ciała« (1): wyfułzę ia/ mowi Pan/ wŷytki wody [...] ták iż nie omoczy wędki ſwoiey ſiedzący ná brzegu/ któryby włówić chciał rybkę ku obżywieniu ciááá ſwego. RejPos 188.

Przen (6) : A iż ciááło człowiecze/ bez głowy być nie może: tákżec y zbor/ bez głowy ſwoiey páná Chriſtuſá/ żywotá prawdziwego/ z ſtrony obżywienia/ y pomnożenia/ wżywać nie może. NiemObr 44.

W połączeniu szeregowym (1): pożytki tego poſługowania [urzędników zborowych] przypomina/ wŷytkę tę robotę ſciągáiąc do iedyney głowy: z ktorey członki wŷytkie moc y obżywienie/ wzroſt y pomnożenie biorą. NiemObr 44.

Zwrot: »obżywienie brać« (1): NiemObr 44 cf W połączeniu szeregowym.

Szereg: »moc i obżywienie« (1): Lecż Páweł ś. y ze wŷytkimi ſwiętymi/ inſzey głowy nie ználi/ we zborze páná Chriſtuſowym/ nád onę iedyną/ żywą/ naſwiętſzą głowę: Ktora iáko wŷytkim ciááłem rządzi: ták też wŷytkiemu ciááłu wobec/ y káżdemu członkowi zoſobná/ moc y obżywienie dawa. NiemObr 43.

a. O pokrzepieniu i pokarmie duchowym (4) : *pánie [...] rácz być zázwdy wdzyęcznym obżywyenim moim LubPs aa5; Chleb duſzam k obżywieniu/ nád podſtátni niebieſki/ ciááłom zás k poſileniu/ náſz ten powſzedni ziemſki ArtKanc M14v.*

Wyrażenie: »obżywienie dusz, duszne« (1:1): Pan Kriſtus głoſno opowiadác raczy o ciele ſwoim/ názywaiąc ie być tym chlebem żywym/ ktory z niebá ſtápił/ ku obżywieniu duſz/ tym ktorzy mocnie weń wwierzą. RejPos 82; RejPosWiecz² 95v.

Szereg: »obczyrſtwienie a obżywienie« (1): ci którzy Páná Kryſtuſá iedzą ábo piją/ tedy ci iedzą y piją żywot wieczny. Abowiem iego pożywać ábo ieſć/ ieft obczyrſtwienie á obżywienie duſzne brác RejPosWiecz² 95v.

2. Obdarzenie życiem; O życiu duchowym (1) : *Pan Kryſtus w nas powſtał/ żebyſmy ták lámi ſiebie y członki náſze wydáwác mogli ku obżywieniu Duchowi iego ſwiętemu/ ktory w nas żywie RejPosWstaw [110²].*

3. Przywrócenie do życia; przen: O męce Chrystusa, która przywraca wierzących do łaski bożej (2) : *Abowiem iáko óciec wzbudza vmárłe/ tak y ſyn ktore chce ożywia [...] Tu bowiem máieſtat właſny ſyná Bożego wyſtáwiony/ y opifány ieft/ bo mieć moc/ ku obżywieniu kogo chce: Yzaż to nie Boża moc? NiemObr 107.*

Zwrot: »obżywienie [z czego] brać« (1): będąc w ciało jego wżczepieni/ z tegoż ciała obżywienie z śmierci jego bierzemy/ nie inaczej iedno iako ciała nasze zadržymáne w żywocie tym docześnym vżywánim pokármow cielesnych. *WujJudConf* 250v.

Synonimy: 1. *pokarm, pokrzepienie.*

Cf **OBŻYWIĆ, OŻYWIENIE**

DDJ